

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਐਸ ਕੇ ਕਪੂਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਬਿਜੇਂਦਰ ਕੁਮਾਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਲਛਮਣ ਦਾਸ ਦੁੱਗਲ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਐਸ.ਏ.ਓ. 1962 ਦੇ 199-0.

ਦਿੱਲੀ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ (1958 ਦਾ ਐਲਾਈਮੈਂਟ)- ਐੱਸ. 14(1) ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਲੀਜ਼ (ਐੱਚ)- ਗ੍ਰਹਿਣ, ਉਸਾਰੀ ਜਾਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ- 10 ਵਾਂ ਕੀ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ- ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ-ਵਿਧਾਨਕ ਉਦੇਸ਼ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ-ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ (h) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ, ਉਸਾਰੀ ਜਾਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਲੀਜ਼ 'ਤੇ। ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਅਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਪਰਦਾ ਹਟਾਉਣਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਲੀਜ਼ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਿਵਾਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਕੁਝ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਏ.ਸੀ. ਰਿਹਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਫਿਰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਜਿਹੇ ਲੀਜ਼ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ "ਨਿਵਾਸ ਦਾ ਖਾਲੀ ਕਬਜ਼ਾ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਵਰਤੇ ਗਏ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜੇ ਕੋਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਥਾਂ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਲਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਮਕਾਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹੀ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਾਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦਾ ਖਾਲੀ ਕਬਜ਼ਾ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ,

ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਯਕੀਨਨ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਿਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਹਾਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਨੇ "ਆਰਾਮ ਘਰ ਦਾ ਖਾਲੀ ਕਬਜ਼ਾ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।" ਚੈਂਬਰਜ਼ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ "ਐਕਵਾਇਰ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ"। ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ, ਅਰਥਾਤ, (ਏ) ਤੋਂ (ਏ) 1) ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਕੁਝ ਮੌਜੂਦਾ ਬੁਰਾਈਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, (ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਉਪਾਅ ਬਣਾਉਣਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਲਦੀ ਹੀ, ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਅਤੇ ਬੁਰਾਈ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਇਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਕੇਤ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਰਾਦੇ ਜਾਂ ਅਰਥ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਖਾਸ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਉਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੇਜ ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਰਥ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਦਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਯੋਗ ਰੈਸ਼ਨੀ ਪਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਸਲਈ, ਇਸਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਭਾਸ਼ਾ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਅਰਥ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ

ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਭਟਕਣ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਅਰਥ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਰਥਾਂ ਤੋਂ ਹਟਣਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸੂਬੇ ਦੀ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦੁਆਰਾ ਹਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ।

1962, ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 12 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1962 ਨੂੰ, ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਕੇ.ਕੇ. ਜੈਨ ।

ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਮੇਲਾ ਰਾਮ ।

ਨਿਰਣਾ

ਕਪੂਰ , ਜੇ.— ਬ੍ਰਿਜੇਂਦਰ ਕੁਮਾਰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਨੰਬਰ 16/8254, ਰੇਹਤਕ , ਰੋਡ, ਕਰੋਲ ਬਾਗ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਾਲੀ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਹੈ । ਲਛਮਣ ਦਾਸ, ਮਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ; ਉਕਤ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੀ। 11 ਅਕਤੂਬਰ, 1959 ਨੂੰ , ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ। 20 ਮਈ, 1960 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਸੈਦ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਦੋ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, (i) ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਗਲੀ ਸ਼ਤਰਾ , ਰੋਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦਾ ਖਾਲੀ ਕਬਜ਼ਾ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਕਾਜ਼ੀ , ਦਿੱਲੀ, ਅਤੇ (ii) ਉਸਨੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਸਬਲਿਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਦਬਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਸ੍ਰੀ ਕੇ.ਕੇ. ਜੈਨ ਨੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਨੁਕਤੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਜੈਨ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਗਲਤ ਪਹੁੰਚ ਕਾਰਨ ਵਿਅਰਥ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ 27

ਦਸੰਬਰ, 1952 ਤੋਂ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦਾ ਖਾਲੀ ਕਬਜ਼ਾ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਹੈ।¹ ਅਪ੍ਰੈਲ, 1958 ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਪਰਿਸਰ.

ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸੁਰਿੰਦਰ ਲਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ., ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ: “ਹੋਲਡਿੰਗ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਰੱਖਾਂ, ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੀ. ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ।” ਸ੍ਰੀ ਜੈਨ ਅਨੁਸਾਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਇਸ ਗਲਤ ਪਹੁੰਚ ਨੇ ਪੂਰੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੰਗਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਦੂਜੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਿੱਲੀ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਐਕਟ, 1958 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਡੋਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ, ਉਸਾਰੀ ਜਾਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ (h) ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14(1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ (h) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਵਾਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜਾਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਆਦਿ, ਇਮਾਰਤ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਲੀਜ਼ 'ਤੇ. ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀ, “ਚਾਹੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ”। ਜਵਾਬ ਸਧਾਰਨ ਹੈ. ਇੱਕ ਕੇਸ ਲਓ ਜਿੱਥੇ 1950 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ 1952 ਵਿੱਚ, ਭਾਵ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ (h) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ

ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗ੍ਰਹਿਣ ਜਾਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ,

ਆਦਿ, ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਕੁਝ ਮੌਜੂਦਾ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕੁਝ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰੇ, ਜਾਂ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਸਹੀ ਜਾਂ ਉਪਾਅ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਲੋੜ ਦੇ - ਨਾਲ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਠੀਕ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਇਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਕੇਤ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਰਾਦੇ ਜਾਂ ਅਰਥ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਪਰ ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਖਾਸ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਉਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਰਥ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਦਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਰਾਦੇ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ , ਤਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਉਦੇਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਸਲਈ, ਇਸਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਭਾਸ਼ਾ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਅਰਥ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਭਟਕਣ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਅਰਥ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਰਥਾਂ ਤੋਂ ਵਿਦਾ ਹੋਣਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸੂਬੇ ਦੀ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦੁਆਰਾ ਹਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੀ ਹੈ? ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਪਰਦਾ ਹਟਾਉਣਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਲੀਜ਼ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਿਵਾਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਕੁਝ

ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਜਿਹੇ ਲੀਜ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਲਈ "ਨਿਵਾਸੀ ਦਾ ਖਾਲੀ ਕਬਜ਼ਾ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ" ਸ਼ਬਦ ਵਰਤੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕੋਲ ਵਿਵਾਦਿਤ ਥਾਂ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਲਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਮਕਾਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਾਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦਾ ਖਾਲੀ ਕਬਜ਼ਾ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ. ਪਰ ਯਕੀਨਨ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਿਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਅਹਾਤਾ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਨੇ "... ਇੱਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦਾ ਖਾਲੀ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।" ਇਹ ਸ਼ਬਦ

ਚੈਂਬਰਜ਼ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ " ਐਕਵਾਇਰ " ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ "ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ।" ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਾਰੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 14(1) ਵਿੱਚ, ਅਰਥਾਤ, (a) ਤੋਂ (1) ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ। ਇਹ ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਮਰਥਨ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਭੇਜਦਾ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਅਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਐਕੁਆਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਧਾਰਾ (h) ਦੁਆਰਾ ਨਮੂਨੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਵਾਸ ਬਣਾਉਣਾ। ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਹੈ: "ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਖਾਲੀ ਕਬਜ਼ਾ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਹੈ।" ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਇਸ ਖੋਜ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਇਮਾਰਤ ਕਦੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਵਪਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ

ਨੇ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀ ਉਕਤ ਖੋਜ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ, "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਸੋਈ, ਇਸ਼ਨਾਨ ਅਤੇ ਲੈਟਰੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਜੁਬਾਨੀ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਹਾਤੇ ਨੰ: 4487/4488 ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ 27 ਦਸੰਬਰ, 1952 ਤੋਂ ਵਪਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ 1 ਸਵਾਲਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਖੋਜ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਗਲਤ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗੀ।

ਸ੍ਰੀ ਜੈਨ ਫਿਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਿਆਜ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੁਣ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 11 ਅਗਸਤ, 1965 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 2681-ਡੀ ਆਫ਼ 1965 ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 17 ਸਤੰਬਰ, 1965 ਨੂੰ "ਸਾਰੇ ਅਪਵਾਦਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ" ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇਹ ਹੈ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਵਾਧੂ ਆਧਾਰ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸ਼ਾਖਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਕੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ, ਕੀ ਜਾਂ, ਇਸਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਕੌਮ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾ

ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਵੀ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕਾਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੰਚ ਵੀ ਵੱਖਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮਿਸਟਰ ਮੇਲਾ ਰਾਮ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ, ਮੋਹਨ ਲਾਲ, ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, 28 ਜੁਲਾਈ, 1953 ਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਆਰ. 1, ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿੱਧੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਢੁਕਵੇਂ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਸਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਜੇ ਕਿ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖੁੰਝ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਸਹਿਣ ਕਰਨਗੀਆਂ।

ਬੀ. ਆਰ. ਟੀ

Disclaimer:

ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Asha Goyal